

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.741 van 7 april 2000
in de zaak A. 90.743/X-9468.**

In zake : Guy JANSSENS de VAREBEKE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DAUTRICOURT,
kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
Lambermontlaan 360

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten S. BUTENAERTS en
S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Guy JANSSENS de VAREBEKE op 3 april 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging, onder verbeurte van een dwangsom, te vorderen van de beslissing van 28 januari 2000 van de gemachtigde ambtenaar tot afgifte aan de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van de vergunning voor het bouwen van een zendmast op een perceel te Wezembeek-Oppem, Kollebloemlaan, kadastraal bekend sectie D, nr. 87c11;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 5 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 april 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten B. DAUTRICOURT en T. DEBEN, die verschijnen voor verzoeker, en van Advocaat S. VAN GEETERUYEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verwerende partij laat gelden :

"Uw Raad is steeds van oordeel geweest dat het beroep op de rechtspleging in geval van uiterst dringende noodzakelijkheid, die de rechten van de verdediging en het onderzoek van de zaak tot een strikt minimum herleidt, een uitzondering moet blijven en enkel kan worden toegestaan in geval het gevaar, dat de schorsingsprocedure moet voorkomen, zeer dichtbij dreigt te komen, en op voorwaarde dat de verzoeker al het nodige heeft gedaan om de schade te voorkomen en de Raad van State zo spoedig mogelijk te vatten.

Hierbij stelt Uw Raad dat de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt tegengesproken door het feit dat de verzoeker na de kennisname van de beslissing bijna twee maanden wacht met het indienen van het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

In casu heeft verzoeker kennis genomen van de verleende bouwvergunning door aanplakking op 14 februari 2000. Bovendien heeft hij op 3 maart de aangevochten beslissing van zijn raadsman verkregen.

Slechts op 4 april 2000 werd het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid neergelegd.

Verzoeker heeft dan ook nodeloos lang gedraald bij het instellen van zijn vordering, zodat deze vertraging de aanwezigheid van de uiterst dringende noodzakelijkheid tegenspreekt";

Overwegende dat de noodzaak van een uiterst dringende schorsing door de Raad van State mede wordt afgemeten naar de spoed en de diligentie die de verzoeker zelf aan de dag heeft gelegd om zijn vordering aanhangig te maken; dat verzoekers raadsman op 3 maart 2000 een afschrift van de aangevochten beslissing heeft ontvangen; dat de vordering pas 31 dagen later is ingesteld; dat ter verantwoording van dit tijdsinterval, verzoeker verwijst naar het feit dat hij slechts op 16 maart 2000 kennis kreeg van het technisch dossier van de n.v. KPN-ORANGE BELGIUM, zijnde de "project verantwoordelijke"; dat hij ter terechtzitting toelicht dat de inzage van het dossier nodig was om de hoogte van de vergunde mast te kennen alsmede de grootte van de inplantingszone; dat deze uitleg niet overtuigt; dat de informatie voorkomt in de bestreden beslissing zelf en haar bijlagen; dat verzoeker toegeeft te weten dat de bijlagen, voor zover ze al niet gevoegd waren bij de op 3 maart 2000 meegedeelde beslissing, ten gemeentehuize konden worden ingezien; dat het, hoe dan ook, na de kennisneming van het technisch dossier op 16 maart 2000 dan nóg bijna drie weken heeft geduurd alvorens verzoeker ertoe is gekomen de vordering in te stellen; dat met verwerende partij wordt aangenomen dat de eigen houding van verzoeker de negatie van de hoogdringendheid inhoudt;

Overwegende dat de eerste voorwaarde niet vervuld is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen; dat dientengevolge ook de vordering tot oplegging van een dwangsom, ter nakoming van de schorsing, moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven april tweeduizend, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsaad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. DE KEYSER.

J. LUST.